

Màu Độc lập

ISSN: 2734-9195 08:05 01/09/2025

Có lẽ, Độc lập không chỉ gói gọn trong những gam màu đỏ. Mà Độc lập là bức tranh đa sắc, trong mỗi gam màu là một phần ký ức dân tộc. Đẹp trong sự bình dị, đẹp đến mức có thể cảm nhận bằng cả trái tim.

Cứ mỗi dịp ngày Quốc khánh 02/09 đến gần, trong lòng mỗi người con đất Việt lại dâng trào cảm xúc thiêng liêng của lịch sử. Năm nay, kỷ niệm 80 năm Ngày Quốc khánh càng trở nên đặc biệt, khi cả dân tộc cùng hướng về thời khắc trọng đại ngày 02/09/1945: Chủ tịch Hồ Chí Minh đọc Bản Tuyên ngôn Độc lập tại Quảng trường Ba Đình, khai sinh nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, nay là Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam.

Ngày 2-9-1945, tại Quảng trường Ba Đình, Hà Nội, Chủ tịch Hồ Chí Minh đọc Tuyên ngôn Độc lập, khai sinh ra nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, mở ra kỷ nguyên mới cho lịch sử dân tộc. Ảnh tư liệu

Trong bức tranh Độc lập, không thể thiếu hình ảnh Bác Hồ - vị lãnh tụ thiên tài, người đã hiến dâng trọn đời cho dân tộc. Từ buổi ra đi tìm đường cứu nước năm

1911 đến mùa thu năm 1945, Người đã trải qua biết bao gian nan, bôn ba khắp năm châu để tìm con đường giải phóng dân tộc. Chính từ sự kiên định, trí tuệ và tấm lòng của Bác, con đường ấy đã đưa Việt Nam từ kiếp nô lệ bước sang kỷ nguyên độc lập, tự do, tự chủ. Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng luôn khẳng định: “Chúng ta thà hi sinh tất cả, chứ nhất định không chịu mất nước, nhất định không chịu làm nô lệ”, “Không có gì quý hơn độc lập tự do”... Cách mạng Tháng Tám thành công và sự ra đời của nhà nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa năm 1945 đã tạo thêm động lực to lớn, cổ vũ mạnh mẽ phong trào giải phóng dân tộc trên thế giới.

Hình ảnh Bác Hồ trong bộ quần áo ka-ki bạc màu, giữa căn nhà sàn đơn sơ, mãi là biểu tượng cao đẹp của sự hy sinh thầm lặng.

Tinh thần giản dị của Bác thể hiện ở lối sống, tác phong, lời nói và hành động cụ thể, bao gồm sự tiết kiệm, khiêm tốn, không khoa trương, và luôn gần gũi, quan tâm đến đời sống nhân dân. Sự giản dị của Người càng làm tăng thêm sự vĩ đại và là tấm gương sáng cho các thế hệ sau noi theo.

Tám mươi năm làm chủ vận mệnh dân tộc, có bao giờ ta tự hỏi: Độc lập có màu sắc gì không? Với tôi, nếu Độc lập mang những gam màu, đó trước hết là màu đỏ. Đó là màu của máu xương hàng triệu chiến sĩ, đồng bào đã ngã xuống để lá cờ đỏ sao vàng tung bay kiêu hãnh trên bầu trời. Màu đỏ ấy là lời nhắc nhở không bao giờ được quên quá khứ, để thêm trân trọng hiện tại và gìn giữ tương lai.

(Ảnh: Internet)

Độc lập còn là màu vàng của ngôi sao năm cánh, biểu tượng cho tinh thần đoàn kết của toàn dân tộc. Đó cũng là màu vàng của ánh nắng ban mai, của đồng lúa chín báo hiệu mùa no ấm, là ánh đèn ấm áp trong mỗi căn nhà - nơi gia đình sum họp. Trong gam màu, ta bắt gặp sự đủ đầy, niềm hạnh phúc giản dị trong đời sống thường ngày.

Lại có màu xanh của ước mơ và khát vọng. Đó là màu của bầu trời trong xanh sau những tháng năm nô lệ. Màu xanh của núi rừng, ruộng đồng trù phú. Màu xanh ấy cũng là biểu tượng cho niềm tin vào tương lai: nơi trẻ em tung tăng đến lớp, nơi mỗi người Việt Nam có thể làm chủ chính mình.

Bức tranh Độc lập, ta còn thấy màu trắng tinh khôi, là màu của những bông hoa cúc đặt lên mộ liệt sĩ, của trang vở học trò thơm mùi giấy mới. Màu trắng ấy gợi nhắc đến sự tri ân, tình thương và những giấc mơ trong sáng của thế hệ mai sau.

Nhưng bên cạnh sắc đỏ, vàng, xanh, trắng rực rỡ, Độc lập cũng mang màu khói trầm của ký ức - màu của những mất mát, hy sinh. Đó là màu của những bức ảnh thờ lặng lẽ trong căn nhà nhỏ, là bóng dáng của những người con mãi mãi không trở về, để lại khoảng trống trong lòng người mẹ, người vợ, và con thơ...

Màu Độc lập còn là màu áo của những nhà sư trong thời binh lửa. Hưởng ứng lời kêu gọi “Toàn quốc kháng chiến”, nhiều nhà sư rời cổng chùa, mang theo hồn cốt từ bi để góp sức giữ nước. Có người làm giao liên, cứu thương; có người dựng bếp lửa nuôi quân... Áo nâu sông khi ấy không chỉ là y phục tu trì mà còn là biểu tượng của niềm tin: đất nước còn thì đạo mới còn. Những bước chân khát sĩ đi qua làng xóm để lại sau lưng hũ gạo nuôi quân, bát cháo cho thương binh, lời kinh vổ về người mẹ mất con. Màu áo ấy, vì thế, cũng là màu của tự do và nghĩa đồng bào.

Có lẽ, Độc lập không chỉ gói gọn trong những gam màu đó. Mà Độc lập là bức tranh đa sắc, trong mỗi gam màu là một phần ký ức dân tộc. Đẹp trong sự bình dị, đẹp đến mức có thể cảm nhận bằng cả trái tim.

Ngày 02/09 năm nay không chỉ là dịp kỷ niệm 80 năm ngày Độc lập dân tộc, mà còn là lời nhắc nhở chúng ta biết ơn thế hệ cha ông, biết ơn Bác Hồ và những người đã đi trước soi đường dẫn lối. Chính từ mồ hôi, máu xương và sự hy sinh thầm lặng ấy, chúng ta mới có được tự do, hạnh phúc và cuộc sống bình yên.

Bức tranh Độc lập thiêng liêng, là di sản vô giá mà chúng ta phải trân trọng, gìn giữ và trao truyền cho muôn đời sau.

Trong ánh sáng của Phật pháp, Độc lập không chỉ là tự do của một dân tộc thoát khỏi ách nô lệ, mà còn là hành trình giải phóng nội tâm khỏi vô minh, tham - sân - si.

Bức tranh Độc lập của dân tộc cũng gợi nhắc chúng ta về con đường “tự độ và độ tha”: mỗi gam màu của lịch sử không chỉ là dấu ấn hy sinh của cha ông, mà còn là lời nhắn gửi thế hệ hôm nay hãy sống tỉnh thức, giữ gìn hòa bình, nuôi dưỡng từ bi và trí tuệ.

Khi biết trân trọng tự do bằng tâm biết ơn và nuôi lớn tình thương trong từng hơi thở, chúng ta không chỉ tiếp nối di sản của tiền nhân, mà còn góp phần làm cho đất nước và thế giới này thêm an lành, hạnh phúc.

Tác giả: **Trà Bình**